

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

Specjalizacja Targów

Źródło:

Życie Gospodarcze Rok 14 1935 numer 14 strona 2

Artykuł udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt.

„Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39«

H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

Zasady reglamentacji dewizowej w Gdańsku.

Centrala Dewizowa w Gdańsku ogłosiła obecnie wytyczne, jakimi się będzie kierować przy reglamentacji dewizowej.

Za dewizy uważane będą wszelkie zagraniczne środki płatnicze, rachunki, posiadane w bankach zagranicznych, następnie weksle i czek, które są płatne w Gdańsku w walutach obcych.

Zakup dewiz za guldeny gdańskie dozwolony będzie tylko na podstawie zezwolenia, uzyskanego w Centrali Dewizowej. Obrót dewizami, uzyskanymi bez pośrednictwa Centrali Dewizowej, będzie mógł być dokonywany tylko na podstawie zezwoleń. Wyjątek od tej zasady jest uczyniony dla sprzedaży dewiz tego rodzaju w bankach dewizowych. Pozwolenie wymagane będzie na przekazywanie sum z rachunków, opiewających na walutę obcą, z jednego banku do drugiego. Obrót dewizami uzyskanymi ze sprzedaży zagranicznych papierów wartościowych, będzie uzależniony od zezwolenia, jeśli dewizy te nie zostały w ciągu dnia dokonania transakcji zużyte na kupno innych zagranicznych papierów wartościowych. Nie będą przydzielane dewizy na cele zakupu papierów zagranicznych. Zezwolenie będzie również wymagane na prawo żyrowania kredytów, które opiewają w walucie obcej.

Cudzoziemcy, opuszczający teren Wolnego Miasta, mogą wywieźć zagranicę bez pozwolenia Centrali De-

wizowej posiadane dewizy, jeśli przywieźli je ze sobą do Gdańska i zgłosili na kontrolnym punkcie granicznym — pod warunkiem wszakże, że wywożona kwota nie będzie wyższa od przywożonej.

Nie będzie wymagane pozwolenie Centrali Dewizowej w wypadkach a) wysyłki papierów do inkasa, zwrotu papierów przesłanych z zagranicy do inkasa, a niewykupionych lub przez wysyłającego odwołanych (o ile czynność ta będzie dokonywana w bankach dewizowych); b) wysyłki weksli w celu uzyskania akceptu lub weksli własnych do przedłużenia lub przestemplowania, o ile dokonana zostanie przez banki dewizowe; c) wysyłki weksli, dostarczonych instytucji kredytowej krajowej do dyskonta, o ile nastąpiła odmowa dyskonta, a wysyłkę załatwia bank dewizowy.

W celach turystycznych wolno jest raz na miesiąc wywieźć zagranicę 20 guldenów lub ich równowartość w walutach obcych.

Uiszczenie należności, wyrażonej w walucie obcej, dokonane w guldenach gdańskich według kursu urzędowego, nie będzie wymagać zezwolenia Centrali Dewizowej.

Podania w sprawie zezwoleń na zakup i sprzedaż dewiz są wolne od opłat.

Przewalutowanie hipotek w Gdańsku.

Na podstawie rozporządzenia Senatu gdańskiego, wszelkie sumy hipoteczne, wystawione w walutach obcych, zostały przewalutowane według nowego parytetu na guldeny. W myśl nowego rozporządzenia 100 mk niemieckich = 122,3723 guld., 100 fr. szw. = 99.1216

guld., 100 fr. fr. = 20.1266 guld., 100 guld. hol. = 206.4901 guld., 1 £ w złocie = 25.00 guld., 100 dol. U. S. A. w złocie = 531,709 guld., 1 £ obiegowy = 14.765 guld., 100 dol. obiegowe = 305,375 guldenów.

Poprawa konjunktury światowej.

Niemiecki Instytut badania konjunktur i cen stwierdził w ogłoszonym ostatnio sprawozdaniu, że w ciągu ostatnich dwóch lat konjunktura światowa doznała wybitnej poprawy.

Produkcja przemysłowa 21 krajów wzrasta się od r. 1932 przynajmniej w takim samym tempie, w jakim pogłębiał się kryzys i obecnie poziom tej produkcji jest już nie o wiele niższy od najwyższego poziomu z roku 1929.

Światowe bezrobocie, które w 1929 r. wynosiło 7 milionów bezrobotnych a z wiosną 1933 r. osiągnęło swój najwyższy poziom, wynoszący 30 milionów bezrobotnych, spadło obecnie o 1/3 część.

Zdaniem Instytutu, ostatnie wypadki w dziedzinie polityki finansowej wywołały wprowadzić częściowe zaniepokojenie, jednakże poziom działalności gospodarczej świata jest w okresie ostatnich miesięcy znacznie wyższy, aniżeli z końcem 1934 r.

Specjalizacja Targów.

Dyrekcja Targów Poznańskich opracowała obszerny projekt, dotyczący podziału funkcji pomiędzy Targi Lwowskie i Targi Poznańskie. Projekt ten przewidywał nadanie Targom Lwowskim charakteru centralnego dorocznego rynku jesiennego dla wewnętrznego i zewnętrznego zbytu artykułów, odnoszących się do rolnictwa — zaś Targi Poznańskie miałyby się stać centralnymi targami przemysłowymi.

W opinii swej, przedłożonej w sprawie tej ministrowi Przemysłu i Handlu, Związek Izby Przemysłowo-Handlowej, po dokładnym zbadaniu zagadnienia, stanął na stanowisku, że kwestia ustalenia programu działania Targów Poznańskich i Wschodnich nie jest jeszcze dojrzałą do rozstrzygnięcia. Wpływa na to z jednej strony fakt, że w samym rozwoju obydwu tar-

gów nie można znaleźć należytej odpowiedzi co do tendencji kół gospodarczych w tym względzie, z drugiej zaś strony liczyć należy się z tem, że samorząd rolniczy i rzemieślniczy w kwestji tej wogóle jeszcze nie zajął stanowiska, jak również nie nastąpiło w łonie samorządu przemysłowo-handlowego dostateczne wysondowanie opinii szerokich zainteresowanych kół. Dlatego też Związek Izby uważa za wskazane kwestji tej w chwili obecnej nie przesądzać, natomiast uczynić ją przedmiotem dalszych badań. Tymczasem zaś Związek zaleca zarządom obydwu Targów porozumiewanie się corocznie co do polityki programowej i akwizycyjnej na najbliższą kampanję, przy uwzględnieniu oczywiście w pierwszym rzędzie interesów przemysłu i handlu krajowego, którym Targi służą.